

[Inge Fischer Møller.]

Jeg vil gerne her trække nogle ting frem, som særligt skal fremhæves på grund af udvalgsarbejdet.

Det er tanken, at bedriftssundhedstjenesten skal gøres obligatorisk; der er dog endnu ikke taget stilling til hvordan. Arbejdsministeren vil om et års tid fremkomme med et konkret forslag til folketinget, og det skal understreges, at der på nuværende tidspunkt ikke er taget stilling til, hvilken form for bedriftssundhedstjeneste der til sin tid vil blive tale om. Det eneste, der på nuværende tidspunkt står helt klart, er, at vi skal have den. Jeg vil gerne understrege, at det er en forudsætning for det videre arbejde med bedriftssundhedstjenesten, at denne tænkes opbygget som et integreret led i virksomhedernes interne sikkerhedsorganisation.

En anden af de ændringer, som jeg mener det er vigtigt at fremhæve, er ændringen til lovforslagets § 18. Efter ændringen har arbejdsgiveren nu pligt til at gøre de ansatte sikkerhedsrepræsentanter og tillidsrepræsentanter inden for vedkommende område bekendt med de påbud, som arbejdstilsynet skriftligt har afgivet. Jeg skal i denne forbindelse nævne, at den beskyttelse, vi i 1972 gav sikkerhedsrepræsentanterne, ikke er svækket.

En anden bestemmelse, som også er værd at trække frem, er lovforslagets § 23, der vedrører overdragelse af arbejdsgiverens ansvar til en arbejdsleder eller en anden kvalificeret overordnet. Det drejer sig nu kun om det subjektive ansvar, kun om ansvar i nærmere bestemt omfang, ligesom det er en betingelse for aftalens gyldighed, at den er skriftlig, og at det tydeligt angives, i hvilket omfang ansvaret overdrages. Herunder skal det nævnes, hvilke lokaler eller farlige områder det omfatter. På denne måde undgår vi vanskeligheder, hvis der opstår en situation, hvor et ansvar skal placeres. Med denne ændring har vi imødekommet arbejdsledernes ønske.

Det er nok også værd at fremhæve lovforslagets § 68, nemlig reglerne om arbejdsmiljøfondet. Her udbygger vi en institution, der har det formål gennem oplysning og uddannelse at fremme et bedre arbejdsmiljø. Arbejdsmiljøfondets økonomi bliver baseret på en afgift fra arbejdsgiverne. Fondets midler vil efter ændringsforslaget over en 3-årig

periode efter lovens ikrafttræden stige fra de nuværende 3,7 mill. kr. til 30 mill. kr. årlig med en reguleringsordning, der giver mulighed for forhøjelse efter prisudvikling og behov.

Hvis loven skal fungere, er det nødvendigt at forebygge ved øget oplysning, uddannelse og forskning.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg aldrig har deltaget i noget udvalgsarbejde, der har været så grundigt og dybtgående som det her. Det har været en fornøjelse at være med i arbejdet. Derfor er det fuldstændig uforståeligt, at fremskridtspartiet ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse på grund af tuskeri. Det er denne benævnelse, fremskridtspartiet selv har brugt. Den eneste måde, jeg kan forstå ordet tuskeri på, er, at det må være en benævnelse, der går på fremskridtspartiets egne medlemmer, nemlig hvis man ved tuskeri ikke ved, om man vil stille ændringsforslag eller ej.

Fremskridtspartiet ynder ofte at bruge udtrykket, at det er et arbejderparti. Fremskridtspartiet er ikke for én øre arbejderparti, og jeg håber bl. a., at dette lovforslag vil give befolkningen et klart indtryk af, hvad fremskridtspartiet står for. Fremskridtspartiet er et rendyrket højreorienteret arbejdsgiverparti, der helt ser bort fra lønmodtagernes sikkerhed og trivsel. Det har vi i socialdemokratiet længe vidst, men vi håber, at det meget snart vil gå op for andre.

Mere skuffende er det konservative folkepartis holdning. Også på dette område ser det konservative folkeparti sig nødsaget til at overhale højre om. Jeg fristes næsten til at spørge: hvad er der tilbage af 1970ernes folkeparti? Ikke et eneste sted i betænkningen ser det konservative folkeparti på de ansattes helbred, hvordan de ansatte har det osv.

Jeg kan heller ikke lade være med at give kristeligt folkeparti et ord med på vejen. Kristeligt folkeparti har til betænkningen udtalt, at de går ind for lovforslagets intentioner og målsætning, men de har stadig en række indvendinger mod enkeltheder, bl. a. med hensyn til de mange bemyndigelser til ministeren og de økonomiske konsekvenser. Kristeligt folkeparti vil derfor vente med at tage stilling til lovforslaget til tredje behandling. Her vil jeg gerne spørge, om kristeligt folkeparti mener, at det lever op til